

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 14

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 64

18 stycznia 2021

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/37 z dnia 7 grudnia 2020 r. w sprawie zmiany rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1675 uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 odnośnie do wykreślenia Mongolii z tabeli w pkt I załącznika ⁽¹⁾ 1

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/38 z dnia 15 stycznia 2021 r. w sprawie ustanowienia wspólnego podejścia do elementów certyfikatów użytkownika końcowego w kontekście wywozu broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni 4

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/37

z dnia 7 grudnia 2020 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1675 uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 odnośnie do wykreślenia Mongolii z tabeli w pkt I załącznika

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia musi zapewnić skuteczną ochronę integralności i właściwego funkcjonowania swojego systemu finansowego i rynku wewnętrznego przed praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. Dyrektywa (UE) 2015/849 stanowi, że Komisja powinna identyfikować państwa, które mają strategiczne braki w swoich systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu („AML/CFT”), które to braki stwarzają znaczące zagrożenia dla systemu finansowego Unii.
- (2) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/1675 ⁽²⁾ wskazano państwa trzecie wysokiego ryzyka mające strategiczne braki. Rozporządzenie to powinno być w miarę potrzeby poddawane przeglądowi w świetle postępów poczynionych przez te państwa trzecie wysokiego ryzyka w usuwaniu strategicznych braków w ich systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Komisja powinna uwzględnić w swoich ocenach nowe informacje pochodzące od organizacji międzynarodowych i podmiotów ustanawiających stosowne standardy, takie jak informacje zawarte w dokumentach wydanych przez Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF).
- (3) Z uwagi na wysoki poziom integracji międzynarodowego systemu finansowego, bliskie powiązania między podmiotami gospodarczymi, znaczny wolumen transakcji transgranicznych zawieranych z podmiotami z Unii i przez podmioty z Unii, a także stopień otwarcia rynku uznaje się, że każde zagrożenie dla międzynarodowego systemu finansowego związane z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu stanowi również zagrożenie dla systemu finansowego Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1675 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 przez wskazanie państw trzecich wysokiego ryzyka mających strategiczne braki (Dz.U. L 254 z 20.9.2016, s. 1).

- (4) Zgodnie z kryteriami określonymi w dyrektywie (UE) 2015/849 Komisja bierze pod uwagę najnowsze dostępne informacje, w szczególności najnowsze dokumenty FATF pt. „Public Statement” i dokumenty FATF pt. „Improving Global AML/CFT Compliance: Ongoing Process Statement” oraz sprawozdania Grupy ds. Przeglądu Współpracy Międzynarodowej funkcjonującej w ramach FATF w odniesieniu do ryzyk stwarzanych przez poszczególne państwa trzecie, zgodnie z art. 9 ust. 4 dyrektywy (UE) 2015/849.
- (5) W październiku 2019 r. FATF uznała Mongolię za jurysdykcję mającą strategiczne braki w systemie AML/CFT; w celu usunięcia tych braków Mongolia opracowała, we współpracy z FATF, plan działania. Na tej podstawie i zgodnie z najnowszymi właściwymi informacjami Komisja, w swojej ocenie z maja 2020 r., doszła do wniosku, że za jurysdykcję państwa trzeciego mającą strategiczne braki w swoim systemie AML/CFT, które to braki stwarzają znaczące zagrożenia dla systemu finansowego Unii, należy uznać Mongolię, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849. Przyjęto także do wiadomości, że Mongolia przedstawiła podjęte na wysokim szczeblu pisemne zobowiązania polityczne do usunięcia stwierdzonych braków oraz opracowała wspólnie z FATF plan działania.
- (6) Na potrzeby aktualizacji załącznika do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1675 niezbędne jest, aby Komisja stale monitorowała zmiany w zakresie ram prawnych i instytucjonalnych obowiązujących w państwach trzecich, uprawnień ich właściwych organów i stosowanych przez nie procedur, jak również skuteczność ich systemów AML/CFT.
- (7) FATF z zadowoleniem przyjęła znaczne postępy poczynione przez Mongolię pod względem ulepszenia ich systemów AML/CFT oraz stwierdziła, że państwo to ustanowiło ramy prawne i regulacyjne mające na celu wywiązanie się ze zobowiązań podjętych przez nie w planie działania dotyczącym usunięcia strategicznych braków stwierdzonych przez FATF. W związku z tym państwo to nie jest już objęte procesem monitorowania przez FATF w ramach prowadzonego przez nią bieżącego globalnego procesu analizy zgodności z wymogami w zakresie AML/CFT. Państwo to będzie nadal współpracować z podobnymi do FATF organami regionalnymi w celu dalszego ulepszenia swojego systemu AML/CFT.
- (8) Komisja dokonała oceny informacji dotyczących postępów poczynionych przez Mongolię w eliminowaniu strategicznych braków.
- (9) W swojej ocenie Komisja stwierdziła, że w świetle dostępnych informacji Mongolia nie ma już strategicznych braków w swoim systemie AML/CFT. Mongolia zwiększyła skuteczność swojego systemu AML/CFT i usunęła jego braki techniczne w celu wywiązania się ze zobowiązań podjętych w swoim planie działania dotyczącym usunięcia strategicznych braków stwierdzonych przez FATF. Wprowadzone środki są dostatecznie kompleksowe i spełniają niezbędne wymogi, by uznać, że usunięto strategiczne braki stwierdzone zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2016/1675,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1675, w tabeli w punkcie „I. Państwa trzecie wysokiego ryzyka, które przedstawiły podjęte na wysokim szczeblu pisemne zobowiązanie polityczne do usunięcia stwierdzonych braków i opracowały wspólnie z FATF plan działania”, skreśla się następujący wiersz:

10	Mongolia
----	----------

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/38

z dnia 15 stycznia 2021 r.

w sprawie ustanowienia wspólnego podejścia do elementów certyfikatów użytkownika końcowego w kontekście wywozu broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W konkluzjach z dnia 16 września 2019 r. dotyczących przeglądu wspólnego stanowiska Rady 2008/944/WPZiB ⁽¹⁾ Rada zobowiązuje się rozważyć decyzję w sprawie certyfikatów użytkownika końcowego w odniesieniu do wywozu broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) oraz amunicji do tych rodzajów broni.
- (2) We wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB przewidziano, że zezwolenia na wywóz są udzielane wyłącznie w oparciu o uzyskaną wcześniej rzetelną wiedzę na temat końcowego wykorzystania w państwie końcowego przeznaczenia. We wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB przewidziano także, że wymaga to na ogół gruntownie sprawdzonego certyfikatu użytkownika końcowego albo stosownej dokumentacji lub innej formy oficjalnego upoważnienia wydanego przez państwo końcowego przeznaczenia.
- (3) Wspólne ogólnounijne podejście do kontroli użytkowników końcowych w odniesieniu do BSiL oraz amunicji do tych rodzajów broni zmniejszy ryzyko przenikania broni, stworzy równe warunki działania oraz zwiększy jasność w odniesieniu do przemysłu obronnego i jego klientów w kwestii odpowiednich wymogów.
- (4) Zaktualizowany Przewodnik do wspólnego stanowiska Rady 2008/944/WPZiB, zatwierdzony przez Radę w dniu 16 września 2019 r., zawiera dobre praktyki w zakresie wydawania certyfikatów użytkownika końcowego.
- (5) W przyjętej w dniu 19 listopada 2018 r. Strategii UE na rzecz zwalczania nielegalnej broni palnej, broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni Rada zobowiązuje się rozważyć decyzję w sprawie certyfikatów użytkownika końcowego w odniesieniu do wywozu BSiL, przy uwzględnieniu prac Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie w tym zakresie.
- (6) W decyzji Rady (WPZiB) 2020/979 ⁽²⁾ wsparto opracowanie uznanego na poziomie międzynarodowym systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją, który pozwoliłby na niezależne walidowanie lub certyfikowanie zgodności z otwartymi normami międzynarodowymi dotyczącymi bezpiecznego i zapewniającego ochronę zarządzania krajowymi zapasami BSiL i amunicji.

⁽¹⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/979 z dnia 7 lipca 2020 r. w sprawie wsparcia opracowania uznanego na poziomie międzynarodowym systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją zgodnie z otwartymi normami międzynarodowymi (Dz.U. L 218 z 8.7.2020, s. 1).

- (7) Zgodnie z art. 21 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej Unia ma czuwać nad spójnością różnych dziedzin jej działań zewnętrznych. W tym kontekście Rada zwraca uwagę między innymi na swoje rozporządzenie (WE) nr 428/2009 ⁽³⁾ oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 ⁽⁴⁾ i (UE) 2019/125 ⁽⁵⁾.
- (8) W konkluzjach Rady dotyczących stanowiska UE w sprawie zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką w związku z trzecią konferencją przeglądową służącą dokonaniu przeglądu realizacji programu działania ONZ w zakresie BSiL, przyjętych przez Radę w dniu 28 maja 2018 r., apeluje się o propagowanie stosowania certyfikatów użytkownika końcowego w kontekście kontroli wywozu BSiL.
- (9) W programie działania Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach, przyjętym w dniu 20 lipca 2001 r., uczestniczące państwa zobowiązują się do wprowadzenia i wdrożenia odpowiednich przepisów ustawowych, wykonawczych i procedur administracyjnych w celu zapewnienia skutecznej kontroli wywozu i tranzytu BSiL, w tym stosowania uwierzytelnionych certyfikatów użytkownika końcowego oraz skutecznych środków prawnych i środków egzekwowania.
- (10) W Traktacie o handlu bronią przyjętym przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 2 kwietnia 2013 r. przewiduje się, że eksportujące Państwo-Strona ma dokładać starań, aby zapobiec przekierowywaniu transferu broni konwencjonalnej, stosownie do przypadku, poprzez: weryfikację stron dokonujących wywozu, wymóg przedłożenia dodatkowej dokumentacji, certyfikatów i zaświadczeń, niewydanie zgody na wywóz lub inne odpowiednie działania.
- (11) Zgodnie z Agendą ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 zwalczanie nielegalnego handlu BSiL jest niezbędne, aby osiągnąć wiele celów zrównoważonego rozwoju, w tym celów związanych z pokojem, sprawiedliwością i silnymi instytucjami, zmniejszaniem ubóstwa, wzrostem gospodarczym, zdrowiem, równością płci oraz bezpieczeństwem miast. Dlatego też w ramach celu zrównoważonego rozwoju nr 16.4 tej Agendy wszystkie państwa ONZ zobowiązały się do znaczącego ograniczenia nielegalnych przepływów finansowych i przepływów broni.
- (12) W planie działań ONZ na rzecz rozbrojenia zatytułowanym „Zabezpieczenie naszej wspólnej przyszłości”, przedstawionym w dniu 24 maja 2018 r., Sekretarz Generalny ONZ wezwał do zaradzenia nadmiernemu gromadzeniu broni konwencjonalnej i nielegalnemu handlowi tą bronią.
- (13) Niedozwolony powrotny wywóz pozostaje jednym ze źródeł przenikania BSiL oraz amunicji do tych rodzajów broni na nielegalny rynek.
- (14) Certyfikaty użytkownika końcowego stanowią ważny element ustanawiania skutecznych kontroli użytkowników końcowych oraz minimalizowania ryzyka niepożądanego przenikania BSiL oraz amunicji do tych rodzajów broni. Takie certyfikaty nie mogą jednak zastąpić uprzedniej pełnej oceny ryzyka, dokonywanej indywidualnie dla każdego przypadku podczas podejmowania decyzji o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia na wywóz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Celem niniejszej decyzji jest pomoc w zapobieganiu przenikania broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) oraz amunicji do tych rodzajów broni do niezamierzonych użytkowników końcowych lub niezamierzonego końcowego wykorzystania, poprzez uzgodnienie wspólnych elementów certyfikatów użytkownika końcowego w kontekście wdrażania wspólnych unijnych zasad regulujących kontrolę wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania (Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniające Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/125 z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karaniami (Dz.U. L 30 z 31.1.2019, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do stałego wywozu BSiL oraz podzespołów, akcesoriów i amunicji do niej, jak określono w załączniku.

Artykuł 3

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „użytkownik końcowy” oznacza końcowego odbiorcę i właściciela wywożonych towarów znanego w czasie składania wniosku o udzielenie zezwolenia na wywóz, zgodnie z warunkami umownymi transakcji;
- 2) „wywóz” oznacza każde wyprowadzenie towarów z obszaru celnego Unii, w tym wyprowadzenie towarów wymagające zgłoszenia celnego oraz wyprowadzenie towarów po ich składowaniu w wolnym obszarze celnym w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁽⁶⁾;
- 3) „eksporter” oznacza każdą osobę fizyczną lub osobę prawną, lub spółkę osobową, mającą miejsce pobytu lub siedzibę w Unii, która składa wniosek o udzielenie zezwolenia na wywóz, lub w imieniu której składany jest taki wniosek, to znaczy osobę lub spółkę osobową, która w czasie, gdy wniosek jest przyjmowany, pozostaje w stosunku umownym z odbiorcą w odnośnym państwie trzecim i posiada wymagane uprawnienia do decydowania o wysłaniu towaru poza obszar celny Unii. Jeżeli nie została zawarta taka umowa lub strona umowy nie działa we własnym imieniu, „eksporter” oznacza osobę, podmiot lub organ posiadające wymagane uprawnienia do decydowania o wysłaniu towaru poza obszar celny Unii. W przypadku gdy przywilej prawa dysponowania towarami należy zgodnie z taką umową do osoby, podmiotu lub organu mających miejsce pobytu lub siedzibę poza Unią, „eksporter” oznacza stronę umowy mającą miejsce pobytu lub siedzibę w Unii.

Artykuł 4

Udzielenie przez państwo członkowskie zezwolenia na wywóz towarów, o których mowa w art. 2, wymaga gruntownie sprawdzonego certyfikatu użytkownika końcowego lub stosownej dokumentacji, podpisanych przez użytkownika końcowego przed uzyskaniem tego zezwolenia.

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie wymagają włączenia do certyfikatu użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 4, następujących zasadniczych elementów dotyczących identyfikacji:
 - a) dane eksportera (w tym imię i nazwisko lub nazwa, adres, nazwa firmy oraz numer rejestracyjny przedsiębiorstwa, jeżeli jest dostępny);
 - b) dane użytkownika końcowego (w tym imię i nazwisko lub nazwa, adres, nazwa firmy oraz numer rejestracyjny przedsiębiorstwa, jeżeli jest dostępny). W przypadku wywozu do prywatnego przedsiębiorstwa, które odsprzedaje towary na rynku lokalnym, przedsiębiorstwo to będzie traktowane jako użytkownik końcowy do celów niniejszej decyzji. Nie uniemożliwia to państwom członkowskim oceniania wniosków o udzielenie zezwolenia dotyczących wywozu do odsprzedawców w inny sposób niż wniosków o udzielenie zezwolenia dotyczących wywozu do użytkowników końcowych;
 - c) państwo końcowego przeznaczenia;
 - d) opis towarów, w tym – jeżeli jest dostępny – numer umowy lub numer zamówienia;
 - e) w stosownych przypadkach – ilość lub wartość towarów przeznaczonych na wywóz;
 - f) podpis, imię i nazwisko lub nazwa oraz funkcja użytkownika końcowego, a także – jeżeli zainteresowane państwo członkowskie uzna to za konieczne – nazwa właściwego organu rządowego w państwie końcowego przeznaczenia;
 - g) w stosownych przypadkach – certyfikat wydany przez właściwy organ rządowy zgodnie z praktyką krajową (zawierający datę, imię i nazwisko, funkcję i oryginalny podpis urzędnika wydającego certyfikat);
 - h) data wydania certyfikatu użytkownika końcowego;

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

- i) w stosownych przypadkach – niepowtarzalny numer identyfikacyjny lub numer umowy odnoszące się do certyfikatu użytkownika końcowego;
- j) wskazanie zamierzonego końcowego wykorzystania towarów;
- k) w stosownych przypadkach – dane odnośnego pośrednika (w tym imię i nazwisko lub nazwa, adres, nazwa firmy oraz numer rejestracyjny przedsiębiorstwa, jeżeli jest dostępny).

2. Państwa członkowskie wymagają włączenia do certyfikatu użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 4, następujących zasadniczych zobowiązań użytkownika końcowego w odniesieniu do towarów objętych tym certyfikatem, poprzez jego podpisanie przez użytkownika końcowego,:

- a) że towary nie zostaną wykorzystane do celów innych niż deklarowane; oraz
- b) że jakikolwiek powrotny wywóz towarów:
 - (i) poza państwo przywozu, lub jakiegokolwiek przekazanie nadzoru towarów w państwie przywozu, są zakazane; lub
 - (ii) jest ograniczony do wykazu państw wskazanego w certyfikacie użytkownika końcowego lub że jakiegokolwiek przekazanie nadzoru towarów w państwie przywozu jest ograniczone do wykazu podmiotów lub kategorii podmiotów wskazanych w certyfikacie użytkownika końcowego; lub
 - (iii) poza państwo przywozu, lub jakiegokolwiek przekazanie nadzoru towarów w państwie przywozu, muszą podlegać uprzedniej pisemnej zgodzie organów wywożącego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie może zdecydować o przeniesieniu uprawnień w zakresie udzielania takiej zgody na właściwy organ państwa przywozu.

Artykuł 6

Państwa członkowskie mogą wymagać włączenia do certyfikatu użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 4, następujących elementów opcjonalnych:

- a) zobowiązanie użytkownika końcowego do powiadomienia wywożącego państwa członkowskiego w przypadku utraty lub kradzieży towarów objętych certyfikatem użytkownika końcowego;
- b) zobowiązanie użytkownika końcowego do potwierdzenia odbioru po otrzymaniu towarów objętych certyfikatem użytkownika końcowego, w tym ich dokładnej ilości;
- c) zobowiązanie użytkownika końcowego do umożliwienia, po wysyłce, weryfikacji wywiezionych towarów na miejscu przez przedstawicieli wywożącego państwa członkowskiego, w tym warunki przeprowadzania wizyt weryfikacyjnych;
- d) gwarancje ze strony użytkownika końcowego wykazujące jego zdolność do bezpiecznego i zapewniającego ochronę zarządzania bronią i amunicją, w tym jego zdolność do bezpiecznego i zapewniającego ochronę zarządzania zapasami w miejscu, gdzie towary będą składowane;
- e) zobowiązanie użytkownika końcowego do wycofania nadwyżek sprzętu wojskowego, w tym:
 - (i) zobowiązanie „nowe za stare” do zniszczenia starych towarów, które zostaną zastąpione przywożonymi towarami; lub
 - (ii) zobowiązanie „zniszczenie po wycofaniu” do zniszczenia przywożonych towarów po ich wycofaniu.

Artykuł 7

Państwa członkowskie prowadzą rejestry wydanych certyfikatów użytkownika końcowego, o których mowa w art. 4, zgodnie z prawem krajowym i praktyką krajową.

Artykuł 8

Państwa członkowskie, gdy uznają to za konieczne, weryfikują autentyczność podpisu na certyfikacie użytkownika końcowego oraz, w stosownych przypadkach, zdolność podpisującego do zaciągania zobowiązań w imieniu użytkownika końcowego. W przypadku wątpliwości co do autentyczności certyfikatu użytkownika końcowego państwa członkowskie mogą dokonać jej weryfikacji za pomocą wszelkich środków zgodnie z praktyką krajową. Jeżeli autentyczność certyfikatu użytkownika końcowego nie może zostać zweryfikowana państwo członkowskie nie wydaje zezwolenia.

Artykuł 9

Jeżeli państwo członkowskie stwierdzi oszustwo związane z certyfikatem użytkownika końcowego, sfalszowanie takiego certyfikatu lub naruszenie jego zapisów, przekazuje tę informację pozostałym państwom członkowskim za pośrednictwem systemu online COARM, z uwzględnieniem odpowiednich uwarunkowań krajowych.

Artykuł 10

Państwa członkowskie udostępniają wzory swoich formatów certyfikatów użytkownika końcowego, jeżeli są one dostępne, pozostałym państwom członkowskim, za pośrednictwem systemu online COARM.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2021 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 stycznia 2021 r.

W imieniu Rady
A.P. ZACARIAS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do następujących kategorii sprzętu wojskowego, o ile kategorie te wchodzą w skład kategorii ML1, ML2, ML3 i ML4 Wspólnego wykazu uzbrojenia Unii Europejskiej.

Następujące kategorie nie przesądzają o jakiegokolwiek przyszłej, uzgodnionej na poziomie międzynarodowym, definicji broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) oraz mogą być przedmiotem dalszych doprecyzowań, a także mogą być poddawane przeglądowi w świetle każdej takiej przyszłej definicji BSiL uzgodnionej na poziomie międzynarodowym.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do następujących kategorii sprzętu wojskowego:

- a) broń lekka:
 - karabiny automatyczne,
 - karabiny i karabinki półautomatyczne specjalnie zaprojektowane do zastosowania wojskowego,
 - rewolwery i pistolety samopowtarzalne specjalnie zaprojektowane do zastosowania wojskowego,
 - lekkie karabiny maszynowe,
 - pistolety maszynowe, w tym pistolety samoczynno-samopowtarzalne;
 - b) broń lekka:
 - wielkokalibrowe karabiny maszynowe,
 - armaty, haubice i moździerze o kalibrze mniejszym niż 100 mm,
 - granatniki,
 - działa bezodrzutowe,
 - przenośne rakiety odpalane z ramienia transportowane przez jedną osobę lub przez grupę osób oraz inne systemy przeciwpancerne i przeciwlotnicze zdolne do wystrzeliwania pocisków, w tym przenośne przeciwlotnicze zestawy raketowe (MANPADS);
 - c) podzespoły specjalnie zaprojektowane do kategorii sprzętu, o których mowa w lit. a) i b);
 - d) akcesoria (takie jak noktowizory, tłumiki itp.) specjalnie zaprojektowane do kategorii sprzętu, o których mowa w lit. a) i b);
 - e) amunicja przeznaczona do wystrzelenia z użyciem kategorii sprzętu, o których mowa w lit. a) i b).
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)